

tanter i hvert Amt Landet over — foruden en Bestyrelse, som vælges af disse Repræsentanter — hvorved man har søgt at faa hele Landet med. Den støttes af 6 Landboforeninger med Tilskud, hvilket viser, at det erkendes, at den har grebet Sagen an paa praktisk Maade. Alt dette har selvfølgelig kostet mange Penge; mange have arbejdet i Foreningens Tjeneste uden Vederlag, og flere have spædt Kapital til for at naa et Resultat, idet de erkendte, at Sagen var værd at støtte. Men da Foreningen ikke kan vente at beholde disse Tilskud i Længden, har man søgt Støtte hos Staten. Ihvorvel det er glædeligt, at der er opført en Bevilling paa 1,000 Kr. paa Finansloven til denne ny Forening; er det ikke ret meget, saa meget mere som den ikke faar Tilskud af Staten til Præmieuddeling, saaledes som de andre Foreninger, der efter Husdyrloven faa i Tilskud Halvdelen af Præmiebeløbet. Da nu Finansudvalget har været noget betænkeligt ved Fordelingen af disse Beløb og ønsket yderligere Oplysninger, skal jeg udtale, at dersom der skal gives større Tilskud fra Staten, end der er opført, vilde jeg finde det retfærdigt, om den ny Forening fik Del i de til de andre Foreninger opførte Beløb. Det er ikke min Mening at kritisere de andre Foreninger, men jeg har kun nævnt de faktiske Forhold, at Foreningen har grebet Sagen an paa rette Maade, navnlig ved at sætte sig til Opgave at danne Avlscentre rundt omkring til Forbedring af Avlen. Landbruget, særlig Smaakaarsfolk paa Landet, Husmænd, kunde skaffe sig en forholdsvis meget betydelig Indtægt, hvis de kunde komme til at drive deres Fjerkræavl noget mere rationelt; end de nu gøre, og dette sker kun paa den Maade, at der arbejdes hen derimod ogsaa med Støtte fra det offentlige Side, og at der stadig er Mænd, som fremkomme med Oplysninger og praktiske Vink i saa Henseende. Vi vide jo alle, at der er meget stor Forskel paa, hvad Fjerkræavl kan indbringe, naar den drives godt og rationelt, og naar den bliver drevet mindre godt. Der er jo nu Udsigt til, at vi skulle faa Husmandsloven gennemført, og jeg mener, at hvis man faar en saadan Fjerkræavl, drevet paa udmærket Maade, knyttet til mindre Husmandsbrug, vilde dette være en meget stor Støtte for de Mennesker, der skulde leve paa saadanne Ejendomme, til at leve saa let som muligt. Jeg skal derfor tillade mig at henstille, at Finansudvalget ser velvillig paa denne Fore-

ning og giver den en større Støtte, end der er antydet paa Finansloven.

J. Hage: Jeg ønsker blot at gøre nogle Bemærkninger angaaende Ændringsforslaget under Nr. 7 om de 12,000 Kr. til landøkonomiske Fællesforeninger. Der bliver jo ydet saa rigeligt paa Finansloven til alle de Formaal, som interessere Landbruget, at specielt Landbruget maatte være noget forsigtigt med saadanne endnu yderligere ny Skridt, som føre til, at Staten mere og mere kommer til at betale og træde styrende til for alt. Nogen Frihed og Selvstændighed maa man dog forudsætte hos de private Foreninger, der danne sig, og som vi jo fra Begyndelsen af have ment netop skulde virke derved, at de være private Foreninger, som havde Frihed, Selvstændighed og Initiativ, selv om de modtog en stor og endogsaa væsentlig Støtte fra Statens Side. Men naar det efterhaanden kommer dertil, at Staten ikke alene skal støtte disse private Foreninger, men endogsaa betale omtrent alt lige til deres mindste Administrationsudgifter — og selv om der her ikke er taget alt med, saa kunne vi være visse paa, at det kommer nok — naar man opstiller det Princip, at selv Udgifterne til Administrationen af de store Tilskud, som de faa fra Statens Side, skulle honoreres, er man virkelig inde paa noget, som gaar videre, end hvad man hidtil har været inde paa paa Finansloven. Jeg tror, at Landbruget selv er bedst tjent med, at man ikke gaar for vidt i denne Henseende. Det kan ikke undgaas, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) ogsaa udtalte, at man fra alle andre Sider vil drage Konsekvenserne og hamre paa, indtil man opnaar akkurat det samme, og medens man i Begyndelsen henviste til, at Landbruget er det vigtigste Erhverv, og at man derfor kunde støtte det paa denne Maade, bliver man efterhaanden nødt til i Kraft af Konsekvenserne at følge efter ogsaa paa andre Omraader. Deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret. Selv om man maaske ikke ret hurtig vil komme til at anerkende Fagforeningerne som almennyttige Foreninger, der varetage alle Interesser, vil man dog i alt Fald komme til at gaa meget videre, end man hidtil er gaaet, naar denne Bevilling bliver vedtagen, medmindre man søger at holde igen og lade den staa noget som en Undtagelse. Man siger ganske vist: de Mænd have mange Bryderier, og Staten be-